

1) WANDELROUTE ELISABETHSHOF 3 KM (URSULAMOLEN)

Met de rug naar St Elisabethshof gaat u naar rechts richting de parkeerplaats. U loopt voorbij de parkeerplaats, waarna u het grote bospad naar rechts volgt (**Het Lange Pad**).

Deze weg stamt uit de Romeinse tijd. Het was de verbinding tussen Heythuysen en Neer. Een deel is verhard en heet nu Elisabethsdreef.

Vervolgens neemt u de tweede weg rechts. U steekt de **Koebrug** over de **Leubeek** over. Bij de 3-sprong gaat u rechtdoor (u volgt de holle weg).

U negeert alle zijwegen van rechts, tot dat u op een kruispunt komt met links voor u een informatiebord. Hier gaat u naar links. De weg loopt vervolgens naar beneden. U ziet rechts van u de **Ursulamolen** (1,7 km).

De **Leumolen** of **Sint-Ursulamolen** is een watermolen die fungeert als korenmolen en oliemolen. Het betreft een onderslagmolen. In een nis onder het dak staat de heilige Ursula, de patrones van de waterrad-molenaars, die tijdens haar prediktocht in Duitsland om het leven werd gebracht. Het is een mooi, primitief houten beeld dat de vrome non voorstelt met elf van haar volgelingen, vijf onder haar rechterjaspand, zes onder haar linker.

U volgt het pad over de beek naar links en neemt vervolgens de eerste weg links. Bij de t-splitsing gaat u links over de **Koebrug** en bij de volgende t-splitsing naar rechts. U volgt het pad langs de beek tot aan de grote weg, alwaar u de **vispassage** en de **oude watermolen** passeert.

Door de oude watermolen is er een onnatuurlijk hoogteverschil in de waterstand ontstaan. Omdat de vissen dit niet kunnen overbruggen, is een beekarm om de stuw heen gelegd. Zo wordt het hoogteverschil geleidelijk gemaakt voor de vissen.

De (ruïne van de) St. Elisabethsmolen, een voormalig graan-, zaag- en oliemolen, was groter dan de Leumolen. De molen hoorde bij de Elisabeths boederij (St. Elisabethshof). Tot vlak voor het einde van de Tweede Wereldoorlog was deze molen nog helemaal intact. Er lag munitie in opgeslagen. Toen de Duitsers halsoverkop moesten vluchten, lieten ze de molen op 15 november 1944 opgeblazen achter.

Hier gaat u naar rechts, terug naar Sint Elisabethshof.

Het huidige restaurant is de voormalige molenaarswoning van de (ruïne van de) Sint Elisabethsmolen, die er al sinds 1278 vlak naast ligt. De molen was eigendom van het naburige Klooster Sint Elisabeth en werd in erfpacht uitgegeven aan de molenaar.